VII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Polityki Społecznej i Rodziny**
(nr 158)
z dnia 20 marca 2014 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (nr 158)

20 marca 2014 r.

Komisja Polityki Społecznej i Rodziny, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Piechoty (PO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (druk nr 2049),

– pierwsze czytanie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (druk nr 1847)

W posiedzeniu udział wzięli: **Grzegorz Karpiński** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, **Jacek Krawczyk** wiceprezes Rządowego Centrum Legislacji wraz ze współpracownikami, **Artur Wdowczyk** dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, **Zofia Wyżykowska-Kryczka** radca ministra w Departamencie Wynagrodzeń i Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Finansów, **Kamila Gralik** zastępca dyrektora Departamentu Spraw Socjalnych Ministerstwa Obrony Narodowej wraz ze współpracownikami, **Grażyna Janoszek** przedstawicielka Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz senator **Helena Hatka**.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Małgorzata Cholewa**, **Dariusz Lipski** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Sławomir Osuch**, **Piotr Podczaski** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 158. posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. W projekcie porządku tego posiedzenia mamy dwa punkty, dotyczące dokładnie tej samej materii, a mianowicie: pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (druk nr 2049) w pkt II – pierwsze czytanie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy dokładnie tej samej ustawy co punkt wyżej, przy czym jest to druk nr 1847. Czy są uwagi do takiej propozycji porządku posiedzenia? Uwag nie słyszę, zatem uznaję, iż porządek posiedzenia został przyjęty.

Zanim przystąpimy do jego realizacji chciałbym podać do wiadomości informację, na którą pewnie wielu czeka, a może niektórzy już o tym wiedzą, ale może nie wszystko monitorują. Otóż za niecałą godzinę rozpocznie się wiosna, a zatem zaczynamy obrady jeszcze zimą. Przyznaję, że dawno nie było tyle entuzjazmu na posiedzeniu Komisji, ale gdy mi w sekretariacie zwrócono na to uwagę, pomyślałem, że trzeba z wszystkimi podzielić się tą wiadomością, bo ona pewnie wszystkim nam bardzo dobrze zrobi.

Szanowni państwo, zatem jeszcze w porze zimowej, ale z jaką wspaniałą perspektywą przystępujemy do realizacji naszego porządku. Mieliśmy pewne dylematy, konsultowaliśmy to z Biurem Legislacyjnym, albowiem projekty dotyczą tej samej materii, czyli wykonania wyroku TK. Jest projekt senacki, jest projekt rządowy. Wydaje się, że byłoby dość karkołomne połączyć te projekty we wspólnym sprawozdaniu, bo musiałoby to za sobą pociągnąć konieczność sporządzenia wspólnego nowego tekstu ustawy oraz skierowania go do zaopiniowania do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Już teraz chcę powiedzieć, że wynikająca z tych konsultacji sugestia jest taka, że jeżeli przyjmiemy projekt rządowy, który jest szerszy i jego uzasadnienie jest bardziej szczegółowe, zarówno w stanowiskach poszczególnych ministerstw wobec projektu senackiego, jak i w samym projekcie rządowym, to tym samym projekt senacki stałby się bezprzedmiotowy.

Ponieważ trudno to połączyć we wspólnym sprawozdaniu, co już mówiłem, to pewnie będziemy musieli regulaminowo dokonać odrzucenia projektu senackiego w pierwszym czytaniu, żeby zakończyć proces legislacyjny służący wykonaniu wyroku TK. Oczywiście to wszystko jest hipotetyczne, jeżeli Komisja to zaakceptuje po przeprowadzeniu pierwszego czytania, ale już w tej chwili chciałbym to jasno wyartykułować, żeby następne nasze rozstrzygnięcia były dokonywane ze świadomością tej zbieżności czy kolizji między tymi dwoma projektami.

Szanowni państwo, zatem pkt I. Tu dodatkowa informacja, 15 stycznia 2014 roku pani marszałek w druku nr 2049 skierowała ten projekt do naszej Komisji, ale z zaleceniem zasięgnięcia opinii: Komisji do Spraw Służb Specjalnych, Komisji Obrony Narodowej, Komisji Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka. Wszystkie te komisje przedłożyły pozytywne opinie do tego projektu.

Proszę pana Jacka Krawczyka, reprezentującego Prezesa Rady Ministrów, wiceprezesa Rządowego Centrum Legislacji, o przedstawienie istoty projektu zawartego w druku nr 2049.

Wiceprezes Rządowego Centrum Legislacji Jacek Krawczyk:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, panie i panowie posłowie. Celem przedmiotowego projektu jest wykonanie wyroku TK z dnia 19 lutego 2013 roku – sygnatura akt P14/11. W tym wyroku TK orzekł o niezgodności z art. 2 Konstytucji RP przepisu art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, ABW itd., są tu wymienione pozostałe służby, w zakresie w jakim wypłata emerytury jest wznawiana od miesiąca, w którym ustała przyczyna powodująca wstrzymanie jej wypłaty, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty lub wydano decyzję z urzędu, w warunkach, gdy emerytura nie mogła być doręczona z przyczyn niezależnych od organu emerytalnego.

Dokonując analizy tego rozwiązania TK zważył, że nie można definitywnie pozbawiać wstecz wypłaty świadczeń emerytalnych osób uprawnionych z powodu braku możliwości ich doręczenia, zwłaszcza w sytuacji, gdy samo świadczenie emerytalne nadal przysługuje, nie zostało zawieszone ani też nie stwierdzono jego nieistnienia ani ustania. To po pierwsze. Po drugie – TK stwierdził, że omawiany mechanizm wypłaty wstrzymanych świadczeń jest inny, przy czym mniej korzystny od mechanizmu zawartego w powszechnym systemie emerytalnym.

W związku z tym RCL, na podstawie upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, przygotowało projekt nowelizacji ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, ABW itd. w zakresie, w którym – naszym zdaniem – wykonuje on właśnie wyrok TK. W projekcie ujęto też nowelizację ustawy z 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ponieważ w tej ustawie w art. 45

była dokładnie taka sama regulacja, jak w zakwestionowanym przez TK art. 46 ustawy o funkcjonariuszach – nazwijmy ją tak w skrócie.

Projekt został skonstruowany w taki sposób, że dokonano zmiany brzmienia, zarówno w art. 45 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy, jak i w art. 46 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy – zmiany brzmienia ust. 1 tych artykułów. W obu dodano ust. 1a, który dookreśla sytuacje związane z wypłatą świadczeń. Zdecydowaliśmy się na takie pozytywne rozwiązanie wiedząc, że ewentualnie można rozpatrywać rozwiązanie legislacyjnie negatywne, czyli uchylenie tych przepisów. Zdecydowaliśmy się na rozwiązanie pozytywne, dlatego że, po pierwsze – odesłanie do zasad powszechnych w ustawie o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z brzmieniem art. 11 ustawy o funkcjonariuszach, jest odesłaniem wprost, a nie odesłaniem odpowiednio. Jeżeli spojrzymy na art. 134 i 135 ustawy o emeryturach z FUS, to te artykuły odsyłają do siebie wzajemnie, przy czym regulacje zawarte w art. 134 nie są tożsame z regulacjami zawartymi w ustawie o funkcjonariuszach i w ustawie o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy. W związku z tym nie byłaby to ta sama regulacja, która obowiązywała do tej pory w zakresie świadczeń w przypadku zarówno żołnierzy, jak i funkcjonariuszy. Art. 134 ustawy o emeryturach i rentach z FUS odmiennie definiuje rodzaje samych świadczeń oraz przypadki ich wstrzymywania niż ustawa o funkcjonariuszach i ustawa o żołnierzach. W związku z tym uznaliśmy, że lepiej pozytywnie uregulować tę kwestię, niż poprzez odesłanie wyłącznie do zasad ogólnych.

Wzięliśmy pod uwagę samą konstrukcję, zarówno ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych, jak i tej głównej – w tym przypadku – ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy. Ta konstrukcja jest taka, że w zasadzie prawie wszystkie kwestie związane z tymi świadczeniami i ich wypłatami są uregulowane w tych ustawach. Wydaje się, że niewłaściwym zabiegiem legislacyjnym byłoby nagle wyrwanie fragmentu regulacji dotyczącej wypłaty świadczeń w tych przypadkach i odesłanie ich do zasad ogólnych. Od strony legislacyjnej wydaje się to lepszym rozwiązaniem.

W projekcie rządowym zawarliśmy także przepis przejściowy. Wydaje się, że on w sposób jednoznaczny przesądza, w jaki sposób będą rozpatrywane wnioski o wznowienie wypłaty świadczeń wstrzymanych na podstawie art. 44 ust. 1 pkt 2 lit. b) jednej ustawy i art. 45 ust. 1 pkt 2 lit. b) drugiej ustawy, którą tu zmieniamy – tak żeby rozwiać wszelkie wątpliwości odbiorców tych przepisów co do tego, w jaki sposób proceduralnie będzie to rozwiązane. Dziękuję bardzo.

Mogę tylko dodać, że ten projekt podlegał pełnym uzgodnieniom rządowym. Zostały wyliczone wstępnie koszty przyjęcia rozwiązań. Na dzisiaj kształtują się mniej więcej w wysokości 700 tys. zł, jeśli chodzi o te wszystkie służby. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję, panie ministrze. Czy po tych wyjaśnieniach ktoś z państwa chciałby zabrać głos w dyskusji? Te wyjaśnienia wydają się jednoznaczne i chyba nie budzące dalej idących wątpliwości. Nie słyszę żadnych uwag, a zatem uznaję, że prezentacja dokonana przez pana ministra jest pełna i wyczerpująca. Stwierdzam zamknięcie pierwszego czytania.

Informuję, iż w sprawie tego projektu nie zgłoszono wniosku o przeprowadzenie wysłuchania publicznego. Przystępujemy zatem do rozpatrzenia projektu.

Tytuł ustawy. Czy są uwagi do tytułu ustawy? Czy jest sprzeciw wobec zamiaru przyjęcia tytułu? Nie słyszę, zatem tytuł ustawy został przyjęty.

Art. 1. Czy są uwagi do art. 1? Czy jest sprzeciw wobec zamiaru przyjęcia art. 1? Nie słyszę, zatem uznaję, iż art. 1 został przyjęty.

Art. 2. Czy są uwagi do art. 2? Czy jest sprzeciw wobec zamiaru przyjęcia art. 2? Nie słyszę, zatem art. 2 został przyjęty.

Art. 3. Czy są uwagi do art. 3? Czy jest sprzeciw? Nie słyszę, zatem art. 3 został przyjęty.

Art. 4. Czy są uwagi do art. 4? Czy jest sprzeciw wobec zamiaru przyjęcia art. 4? Nie słyszę, przyjęte.

Poddaję pod głosowanie projekt ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych itd. druk nr 2049. Kto z pań i panów posłów jest za przyję-

ciem tej ustawy? Dziękuję. Czy ktoś jest przeciw? Nie widzę. Czy ktoś się wstrzymał? Także nie widzę. Proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Dariusz Lipski:

15 głosów za.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

15 głosów za, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał, projekt ustawy został przyjęty.

Proponuję, aby sprawozdawcą Komisji w sprawie tego projektu był pan poseł Rajmund Miller. Czy są inne propozycje? Czy jest sprzeciw? Nie słyszę, a zatem pan poseł Rajmund Miller będzie sprawozdawcą.

Rozumiem, że w związku tym, że nie wprowadziliśmy żadnych poprawek, nie jest konieczna dodatkowa czy nowa opinia ministra spraw zagranicznych, czyli rozpatrzenie jest kompletne. To tyle co do pkt I.

Przystępujemy do pkt II. Senacki projekt ustawy dotyczy tej samej ustawy, czy tych samych ustaw. Do reprezentowania Senatu w tej sprawie jest upoważniona pani senator Helena Hatka. Bardzo proszę, pani senator, o przedstawienie istoty senackiego projektu ustawy.

Senator Helena Hatka:

Dziękuję panu ministrowi za wyjaśnienie powodów, dla których Senat przyjął projekt ustawy.

Koncentrując się na istocie, bo mamy do czynienia z dwiema różnymi koncepcjami tworzenia prawa, chcę powiedzieć, że Senat stał na stanowisku, żeby tę wątpliwą sprawę związaną z art. 46 ust. 1 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, ABW, Agencji Wywiadu itd., uregulować w ten sposób, żeby uchylić ten artykuł oraz uchylić art. 45 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych, a w zamian stosować ustawę o zaopatrzeniu emerytalnym powszechnie obowiązującym, kierując się art. 11 tej ustawy.

Senat wychodził z założenia, że ci funkcjonariusze do tej pory jednak gorzej byli traktowani, gdyż mieli uprawnienie do świadczeń emerytalnych, a zostały one im zawieszone z powodów technicznych. Na podstawie cytowanych artykułów mieli uprawnienie do pobierania świadczenia od momentu, kiedy składali wniosek, co ich różnicowało w stosunku do uprawnień pozostałych emerytów, którzy w sytuacji takowego zawieszenia mają prawo do ubiegania się o odzyskanie emerytury 3 lata wstecz od momentu złożenia wniosku. Ponieważ dotyczy to tego samego uprawnienia, więc w tych ustawach, o których mówię, nie ma sensu specjalnie regulować szczegółowo tej kwestii, tylko trzeba wprost zastosować regulację z powszechnego systemu emerytalnego. Właśnie taki był zamiar i stąd pojawiła się propozycja, aby uchylić art. 45 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin i art. 46 ustawy z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, ABW i dalej wszystkich innych służb. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję pani senator. Jedynie poinformuję, że również do tego projektu są opinie komisji, które wskazała pani marszałek. Te opinie również są pozytywne. Chciałbym poprosić pana ministra Krawczyka, również witając pana ministra Grzegorza Karpińskiego, o odniesienie się do kwestii legislacyjnych. Dlaczego koncepcja legislacyjna zastosowana przez rząd jest optymalna w sytuacji tego rozstrzygnięcia TK?

Wiceprezes RCL Jacek Krawczyk:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo. Przeanalizowaliśmy dokładnie brzmienie wszystkich przepisów dotyczących regulowanej ustawy, zarówno z ustawy o emeryturach i rentach z FUS, jak i z obu ustaw dotyczących żołnierzy i funkcjonariuszy. W przypadku ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy mając przede wszystkim na względzie przepis art. 11, który mówi, że w kwestiach nieuregulowanych w ustawie stosuje się ustawę o emeryturach i rentach z FUS wprost, nie odpowiednio, jak to czasami się używa w tego typu przepisach. Zastosowanie wprost przede wszystkim art. 134 i 135 ustawy o emeryturach i rentach z FUS spowodowałoby, naszym zda-

niem, że ta regulacja odbiegałaby od dotychczasowych brzmień, to znaczy treści przepisów w obu ustawach dotyczących funkcjonariuszy i żołnierzy, ponieważ treściowo się one różnią, także w zakresie świadczeń, od przepisu dotyczącego zasad ogólnych – tak to nazwijmy – systemu powszechnego.

Jest tutaj jeszcze jeden argument, o którym już wspomniałem. Te artykuły nawzajem do siebie odsyłają, czyli art. 134 i 135, właściwie art. 135 odsyła do art. 134, a w art. 134 są trochę inne regulacje dotyczące świadczeń, niż regulacje zawarte w ustawach dotyczących funkcjonariuszy i żołnierzy. W związku z tym uznaliśmy, że nie można wprost odesłać do tych przepisów, bo w art. 11 zabrakło nam jednego słówka. Gdyby było „odpowiednio", to ewentualnie można byłoby, naszym zdaniem, dokonać nowelizacji w taki sposób, jak jest to zaproponowane w projekcie senackim, ale tam nie ma tego słówka, jest „wprost" i to nam powoduje założenia dotyczące systemu funkcjonariuszy i żołnierzy, który jednak trochę się różni od systemu powszechnego.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Czy pan minister Karpiński chciałby coś dodać? Bardzo proszę, panie ministrze.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Grzegorz Karpiński:

Bardzo dziękuję. Panie przewodniczący, już tylko krótko, bo argumenty wybrzmiały w wypowiedzi pana prezesa Krawczyka. Chciałbym zwrócić uwagę na to, że Rada Ministrów pozytywnie opiniując czy dostrzegając wysiłek, który włożył Senat w skierowanie inicjatywy legislacyjnej, negatywnie zaopiniowała sposób wykonania wyroku TK. Argumenty przedstawił pan prezes Krawczyk. Wybrzmiały one też w czasie pierwszego czytania w poprzednim punkcie. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Czy coś jeszcze, panie prezesie? Nie. Bardzo proszę – otwieram dyskusję. Pani przewodnicząca Magdalena Kochan.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Tym razem słówko „odpowiednio" czyni wielką różnicę. W związku z wyjaśnieniami złożonymi przez pana prezesa i pana ministra, wnoszę o odrzucenie w pierwszym czytaniu projektu senackiego. Dotyczy on tej samej sprawy. Sposób prawnego załatwienia sprawy, proponowany w projekcie rządowym jest – moim zdaniem – przekonujący i lepszy dla czystości legislacyjnej, zatem nie ma powodu, dla którego dzisiaj mielibyśmy rozpatrywać czy też zastanawiać się nad sensem przyjmowania rozwiązań senackich z wielkim szacunkiem odnosząc się do tej inicjatywy legislacyjnej.

Wniosek o odrzucenie w pierwszym czytaniu. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w dyskusji? Bardzo proszę – pani poseł Popiołek.

Poseł Zofia Popiołek (TR):

Rozumiem, że pani senator ma pełnomocnictwo, upoważnienie do bronienia tej regulacji.

Senator Helena Hatka:

Tak, muszę do końca bronić.

Poseł Zofia Popiołek (TR):

Tak? Byłoby najlepiej, gdyby Senat to wycofał. Byłoby pewnego rodzaju porozumienie.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Myślę, że trzeba to jednoznacznie regulaminowo przeprowadzić. Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w dyskusji? Nie słyszę, zatem bardzo proszę – pani senator jako wnioskodawca. Czy zechce się pani odnieść do stanowiska przedstawionego przez panów ministrów i wniosku pani przewodniczącej Kochan?

Senator Helena Hatka:

Bardzo dziękuję za taki duży wkład, który został włożony w tę ustawę, ale rzeczywiście sprawa jest bardzo ważna. Muszę powiedzieć, że możemy mieć pewną satysfakcję, że mając dwa tak dobre rozwiązania, bo ja jestem głęboko przekonana, że rozwiązanie senackie jest świetne, dla dobra ludzi, żeby łatwiej się im czytało i pracowało nad tą ustawą, państwo dokonujecie wyboru. Ja oczywiście muszę do końca bronić koncepcji Senatu, chociaż rozumiem państwa decyzję i dziękuję panom ministrom za zaangażowanie i za wspieranie Senatu w wykonywaniu orzeczeń TK, bo szybko załatwiliśmy bardzo ważną dla ludzi sprawę. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję pani senator. Stwierdzam zamknięcie pierwszego czytania. Informuję, że również w sprawie tego projektu nie zgłoszono wniosku o przeprowadzenie wysłuchania publicznego.

Padł wniosek o odrzucenie projektu w pierwszym czytaniu. Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem tego wniosku? Dziękuję. Kto jest przeciwny temu wnioskowi? Nie widzę. Kto wstrzymał się do głosu? Bardzo proszę o podanie wyniku.

Sekretarz Komisji Dariusz Lipski:

8 głosów za, bez głosów przeciwnych, 7 głosów wstrzymujących się.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. 8 głosów za, nikt nie był przeciw, 7 osób wstrzymało się od głosu. Przyjęliśmy ten wniosek.

Proponuję, aby również w tej sprawie sprawozdawcą Komisji był pan poseł Rajmund Miller, bo najpewniej rozpatrzenie obu projektów będzie wspólne.

Czy jest sprzeciw wobec tej propozycji? Nie słyszę, zatem pan poseł Miller będzie nas reprezentował w dalszych pracach.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek posiedzenia, a zima jeszcze trwa, ale w tej nadziei, że to już nie jest zbyt odległa perspektywa, dziękuję państwu za udział w posiedzeniu Komisji.

Zamykam posiedzenie Komisji.